

Baykuşun Görünmez Mürekkebi

Ebru Mina TOMURCUK

Baykuşun Görünmez Mürekkebi

Ebru Mina TOMURCUK

Ağaçların fısıldayarak sırlar paylaştığı ormanın kalbinde, Baykuş Olive yaşırdı. Çaydanlık büyüklüğünde, küçük ve yuvarlaktı; yumuşacık, sarımsı kahverengi tüyleri ve krem rengi benekleri vardı. Kocaman, yuvarlak kehribar gözleri minik tel gözlüklerinin ardından bakardı. Her akşam küçük deri çantasına mürekkep ve tüy kalemler koyar, dostlarına mektuplar yazmaya uçardı.

Olive mektup yazmayı çok severdi. Ama bunlar sıradan mektuplar değildi. Ay ışığı çiyini meyve mürekkebiyle karıştırırdı ve sözcükler yalnızca ay ışığında ortaya çıkardı. Gündüzleri kâğıt boş ve sade görünürdü. Geceleri ise gizli mesajlar usulca parlardı. Olive kendi kendine kıkırdardı. Gözlüğünü düzeltip, 'Biraz gizem, nezaketi daha eğlenceli kılar,' derdi.

Güneşli bir sabah, Tavşan Pip örgü sepetiyle eğrelti otlarının arasından hoplayarak geçti. Uzun gri kulakları seğirdi, kırmızı boyun atkısı dalgalandı. Omzunda bez çantası taşıyan Tilki Fern'le karşılaştı. Fern'in kıvılcık tüyleri parlıyor, ucu beyaz kuyruğu sallanıyordu. Fern fısıldadı: 'Duydun mu? Kirpi Bramble bizim için bir sürpriz hazırlıyormuş!'

Pip'in parlak yeşil gözleri kocaman açıldı. 'Sürpriz mi? Ne tür bir sürpriz?' Fern omuz silkti. Sivri kulakları seğirerek, 'Sadece birazını duydum,' dedi. 'Büyük bir değişiklik ile ilgili bir şey.' Pip'in burnu seğirdi. Büyük değişiklikleri sevmezdi. Her şeyin aynı kalmasını, güvenli ve rahat olmasını isterdi. Kabarık beyaz kuyruğu sarktı ve Bramble'ı bulmaya koştu.

Kirpi Bramble yuvasının yakınında meşe palamutlarını düzenliyordu. Pip sürprizi sorunca, ucu krem rengi dikenleri endişeyle diken diken oldu. Mavi örgü atkısını daha sıkı çekip, 'Ben öyle bir şey söylemedim!' diye ciyakladı. 'Fern bir şeyleri karıştırmış olmalı.' Pip'in kulakları yassıldı. 'Yani sürpriz yok mu?' diye sordu. Bramble başını salladı. 'Yok, ama şimdi herkes varmış gibi düşünüyor!'

Kısa süre sonra orman fısıltılarla doldu. Fern sincaplara anlattı, sincaplar farelere, fareler de kuşlara. Öğle vakti hikâye tamamen değişmişti. Kimileri Bramble'ın taşınacağını söylüyordu. Kimileri Pip'in kızgın olduğunu. Kimse neye inanacağını bilmiyordu. Dostlar birbirlerini ziyaret etmeyi bıraktı. Güneş bile bir bulutun arkasına saklanmış gibiydi.

Olive meşe ağacından izliyordu. Yuvarlak kehribar gözleri gözlüğünün ardından kırıştı. Dostlarının mutsuz olduğunu görebiliyordu. Pip dere kenarında tek başına oturuyordu. Bramble yuvasında kalıyordu. Fern ileri geri yürüyor, ucu beyaz kuyruğu seğiriyordu. Olive, 'Bu yanlış anlaşılma herkesi üzüyor,' dedi. 'Yardım etmenin bir yolunu bulmalıyım.'

O gece Olive deri çantasını açtı ve tüy kalemlerini çıkardı. Pip'e bir mektup yazdı. 'Sevgili Pip, dostluğun bir hazine. Ay doğarken eski meşenin yanında buluşalım.' Bramble'a yazdı. 'Sevgili Bramble, nezaketin ormanı ısıtıyor. Ay doğarken eski meşeye gel.' Ve Fern'e yazdı. 'Sevgili Fern, merakın bir armağan. Ay doğarken herkesi eski meşeye getir.'

Olive mektupları her dostunun kapısının altından kaydırdı. Sabah kâğıtlar boş görünüyordu. Pip kendi mektubunu şaşkınlıkla çevirdi. 'Sadece düz bir kâğıt,' dedi. Ama o akşam ay yükselirken kâğıtta sözcükler parlamaya başladı. 'Aa!' diye soludu Pip. 'Bu gizli bir mesaj!' Ay ışığında okudu ve günlerdir ilk kez gülümsedi.

Bramble da mektubunun parladığını gördü. Yumuşak ışık, ucu krem rengi dikenlerinde dans etti. 'Ay doğarken eski meşenin yanında buluşalım,' diye yüksek sesle okudu. Meşe palamudu kabuğu çizmelerini giyip aceleyle dışarı çıktı. Fern mektubunun parladığını görünce bir heyecan dalgası hissetti. Mektubu bez çantasına koyup diğerlerini toplamaya koştu. 'Çabuk gelin!' diye seslendi. 'Büyülü bir şey oluyor!'

Ay doğarken dostlar eski meşenin altında toplandı. Olive alçak bir dala tünemişti, gözlükleri parlıyordu. 'Gizli mektuplarımı bulmuşsunuz,' dedi. 'Size sözcüklerin yanıltıcı olabileceğini göstermek istedim. Küçük bir fısıltı büyük bir karmaşaya dönüşebilir. Ama özenle yazılmış nazik sözcükler her şeyi açıklığa kavuşturabilir.' Dostlar birbirlerine baktı ve yüzleri kızardı.

İlk konuşan Pip oldu. 'Dedikoduya inandığım için özür dilerim,' dedi. 'Değişiklikten korkmuştum.' Bramble başını salladı. 'Ben de hemen açıklamadığım için özür dilerim,' dedi. Fern'in kulakları sarktı. 'Hikâyeyi yaydığım için benim hatamdı,' dedi. 'Çok aceleci davrandım. Yeniden arkadaş olabilir miyiz?' Olive gülümsedi. 'Elbette,' dedi. 'Mektupları bu yüzden yazdım.'

Sonra Olive'in aklına bir fikir geldi. 'Birlikte yeni bir mektup yazalım,' dedi. 'Dostlukla parlayan bir mektup.' Her dosta bir tüy kalem verdi. Pip 'nezaket' yazdı. Bramble 'sabır' yazdı. Fern 'dinlemek' yazdı. Olive 'yaratıcılık' yazdı. Mürekkebi ay ışığı çiyiyle karıştırıp sözcükleri büyük bir yaprağın üzerine boyadılar. O gece sözcükler gece gökyüzünde usulca parladı.

Ormandaki dostlar sevinle bağırdı. Parlayan sözcüklerin altında dans ettiler ve kahkahaları ağaların arasında yankılandı. Pip hoplarken kırmızı boyun atkısı dalgalandı. Bramble dönerken mavi atkısı zıpladı. Fern'in ucu beyaz kuyruğı sevinle sallandı. Olive, 'Bundan sonra,' dedi, 'bir sorunumuz olursa konuşup çözeceğiz. Belki bir de gizli mektup yazarız!'

Dostlar duygularını her zaman paylaşmaya söz verdi. İletişimin yaratıcılık ve özen gerektirdiğini öğrendiler. Pip daha dikkatli dinledi. Bramble daha erken konuştu. Fern haber yaymadan önce yavaşladı. Olive ise bir sonraki ay ışığı mesajı için çantasını hazır tuttu. Orman yeniden mutluydu; nezaket ve parlayan sözcüklerle doluydu.

Ve eğer bir gece o ormanda dolaşırsanız, yukarı bakın. Gökyüzünde yumuşak bir parıltı görebilirsiniz. Bu, dostların hâlâ parlayan mesajıdır: nezaket, sabır, dinlemek, yaratıcılık. Yuvarlak kehribar gözleri ve tel gözlükleriyle Baykuş Olive, meşe ağacından izler ve gülümser. Çünkü biraz hayal gücünün dostları sonsuza dek bir arada tutabileceğini bilir.